

brænding" udgaar, og iftedet derfor sættes: den 1ste April 1872." af Finansministeren:

til § 4.

4) 3die Stykke tilføies efter „bestuuet“ med Vater, hvoraf Skibsafgift erlægges.

Den stillede Ændringsforslag fattes under Forhandling.

Formanden: Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet.

Ordføreren (M. El. H. Tor): Jeg skal opstille, at udtale mig, indtil jeg har hørt de ærede Forslagsstillere motivere deres Ændringsforslag.

Fischer: Det første af de Ændringsforslag, som jeg i Forening med flere ærede Medlemmer har stillet, gaar kun ud paa en Redaktionsændring. Der tales nemlig i Slutningen af § 1 om Riffert i Raaben Sø, og derom hedder det: „naar Fangsten derfra alene hjembringes“. Det er ikke noget tydeligt eller heldigt Udtryk, og vort Forslag gaar derfor ud paa, at det skal hedde: „naar det alene er Fangsten derfra, som hjembringes“. Paa den Maade tror jeg ikke, der kan indløbe nogen Misforstaaelse. De to Ændringsforslag, der foreligger under Nr. 2 og 3, ere fra Forslagsstillernes Side knyttede saaledes sammen, at Forslaget under Nr. 3 kun vil komme til Afstemning, naar Forslaget under Nr. 2 er vedtaget. Ved 2den Behandling tillod jeg mig at udtale, at jeg ansaa det for tvivlsomt, om det vilde være rigtigt at gaa videre end til en fritagelse for Skibsafgift for den indenlandske Fart, idet det nemlig forekom mig, at der var særegne Grunde, der talte for at ophæve denne Afgift. Den er nemlig uden nogen væsentlig finansiel Betydning, og dens Opkrævning forvolder adskillige Ulemper af en saadan Bestaafenhed, at den næsten kan sættes ved Siden af Bompengene. Man kan vel sige, at der ikke er noget Ubilligt i, at de Skibe, som gaa fra Havn til Havn og drage Fordel af de mange Dyr osv., som Staten vedligeholder til

Billedning for Seiladsen ved Skysterne, svare en lille Afgift derfor, men det kan paa den anden Side ikke negtes, at denne Afgift er med Hensyn til dens Opkrævning forbunden med særegne Ulemper, og da den i og for sig ikke er af nogen væsentlig finansiel Betydning, tror jeg, man bør indrømme dens Ophævelse. Helt anderledes stiller Sagen sig derimod med Hensyn til Afgiften paa den udenlandske Fart. Det er foreslaet af den høitærede Minister og vedtaget af Thinget ved 2den Behandling at nedsætte denne Afgift med $\frac{1}{3}$, hvilket vil have den Betydning for Finanterne, at der afskaar en Indtægt af 86,000 Rd. eller maasse noget mere. Naar man stiller Sagen saaledes, faar Lovforslaget altsaa en større finansiel Betydning. De Medlemmer, som med mig have deltaget i at stille Ændringsforslaget, have nu troet, at det med Hensyn til denne Afgift var rettest indtil videre at blive ved det nu Bestaaende, og Forslaget gaar derfor ud paa at sætte Afgiften op fra 16 til 24 St. pr. Ton. Afgiften er nu 24 St. pr. Ton eller 48 St. pr. Kommercelest, som det hedder i Loven af 1863, og Forslaget gaar altsaa ud paa at lade Afgiften blive ved, hvad den nu er. Derved vil den finansielle Betydning af Lovforslaget i dets nuværende Stikkelse for en væsentlig Del være formindsket, og vi have antaget, at der ikke vilde være større Betænkelse ved at blive staaende ved den nuværende Afgift for den udenrigske Fart, da Forholdene med Hensyn til dem ere af en væsentlig anden Bestaafenhed end med Hensyn til den indenrigske Fart. For det Tilfælde, at dette Ændringsforslag skulde blive vedtaget, have vi dernæst troet, at det vilde være rigtigt at udløse Loven af den Forbindelse, hvori den nu er sat med Loven om Brændevinsbeskatning. I § 11 hedder det jo, at Loven træder i Kraft samtidig med Loven om Beskatningen af Brændevin. Denne Forbindelse havde sin Betydning, saalænge Loven var af væsentlig finansiel Betydning; hvis denne bortfalder, have vi ment, at der ikke kunde være Noget til Ginder for, at Loven uden saadan Betingelse træder i Kraft den 1ste April 1872.